

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 13 lutego 2009 r. (18.02)
(OR. fr)**

**17271/1/08
REV 1**

CONCL 5

PISMO PRZEWODNIE

Od: Prezydencja

Do: Delegacje

Dotyczy: **RADA EUROPEJSKA W BRUKSELI
11 i 12 GRUDNIA 2008 r.**

KONKLUZJE PREZYDENCJI

Delegacje otrzymują w załączeniu zmienioną wersję konkluzji prezydencji Rady Europejskiej w Brukseli (11 i 12 grudnia 2008 r.).

Rada Europejska zebrała się w dniach 11 i 12 grudnia 2008 r. i zatwierdziła europejski plan naprawy gospodarczej odpowiadający około 1,5% PKB Unii Europejskiej (czyli kwocie odpowiadającej około 200 mld EUR). Plan ten tworzy wspólne ramy działań podejmowanych przez państwa członkowskie i przez Unię Europejską, aby zapewnić spójność tych działań i w ten sposób zmaksymalizować ich efekty. Rada Europejska osiągnęła także porozumienie w sprawie pakietu energetyczno-klimatycznego, które powinno umożliwić zakończenie prac nad tym pakietem z udziałem Parlamentu Europejskiego do końca roku. To przełomowe porozumienie pozwoli Unii Europejskiej wypełniać ambitne zobowiązania podjęte w tej dziedzinie w 2007 roku i zachować przewodnią rolę w działaniach na rzecz osiągnięcia ambitnego i kompleksowego porozumienia ogólnoświatowego w Kopenhadze w przyszłym roku. Rada Europejska wyraziła wolę nadania nowego impulsu europejskiej polityce bezpieczeństwa i obrony przez podjęcie konkretnych decyzji w odpowiedzi na nowe wyzwania związane z bezpieczeństwem. Ponadto Rada Europejska omówiła kwestie mające stanowić odpowiedź na obawy wyrażone w referendum irlandzkim i określiła działania mające umożliwić wejście w życie traktatu z Lizbony przed końcem 2009 roku.

o
o o

Posiedzenie Rady Europejskiej zostało poprzedzone wystąpieniem Hansa-Gerta Pötteringa, przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, po czym nastąpiła wymiana poglądów.

o
o o

I. Traktat z Lizbony

1. Rada Europejska potwierdza, że uważa traktat z Lizbony za niezbędny element pozwalający rozszerzonej Unii na działanie w sposób bardziej wydajny, demokratyczny i skuteczny, między innymi na arenie międzynarodowej. Chcąc umożliwić wejście traktatu w życie przed końcem 2009 roku, Rada Europejska, w poszanowaniu celów traktatów, ustaliła następujące kierunki dalszego postępowania.

2. Rada Europejska przypomina, że jeśli chodzi o kwestię składu Komisji, obecnie obowiązujące traktaty wymagają, by w roku 2009 liczba komisarzy została zmniejszona. Rada Europejska postanawia, by – o ile traktat z Lizbony wejdzie w życie – podjęto, zgodnie z niezbędnymi procedurami prawnymi, decyzję stanowiącą, że w skład Komisji nadal będzie wchodzić jeden obywatel z każdego państwa członkowskiego.

3. Rada Europejska z uwagą odnotowała pozostałe kwestie budzące zaniepokojenie narodu irlandzkiego, przedstawione przez premiera Irlandii (Taoiseach) i zawarte w załączniku 1; wiążą się one z polityką podatkową, kwestiami dotyczącymi rodziny, spraw społecznych i etycznych oraz ze wspólną polityką bezpieczeństwa i obrony w kontekście tradycyjnej irlandzkiej polityki neutralności. Rada Europejska postanawia, że – pod warunkiem że Irlandia podejmie zobowiązanie przedstawione w pkt 4 – wszystkie niepokojące kwestie przedstawione w tym oświadczeniu zostaną rozwiązane w sposób satysfakcjonujący zarówno dla Irlandii, jak i dla pozostałych państw członkowskich.

Niezbędne gwarancje prawne zostaną zapewnione w odniesieniu do trzech następujących kwestii:

- żadne postanowienie traktatu z Lizbony nie będzie miało żadnego wpływu w odniesieniu do żadnego państwa na zakres ani wykonywanie kompetencji Unii w dziedzinie opodatkowania;
- traktat z Lizbony nie będzie miał wpływu na politykę bezpieczeństwa i obrony państw członkowskich, w tym na tradycyjną irlandzką politykę neutralności, ani na zobowiązania większości pozostałych państw członkowskich;
- fakt przyznania w traktacie z Lizbony prawnego statusu Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej ani żadne postanowienia tego traktatu odnoszące się do wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych w żaden sposób nie narusza żadnych postanowień konstytucji Irlandii dotyczących prawa do życia, edukacji i rodziny.

Ponadto potwierdzone zostanie duże znaczenie, jakie nadaje się kwestiom określonym w załączniku 1 lit. d), w tym również prawom pracowniczym.

4. W świetle powyższych zobowiązań Rady Europejskiej, pod warunkiem skutecznego przeprowadzenia do połowy 2009 roku dalszych szczegółowych prac i zakładając, że zostaną one wykonane w sposób satysfakcjonujący, rząd Irlandii zobowiązuje się dołożyć starań, by przed upływem obecnej kadencji Komisji traktat z Lizbony został ratyfikowany.

II. Sprawy gospodarcze i finansowe

5. Kryzys gospodarczy i finansowy jest kryzysem światowym. Dlatego Unia Europejska działa w porozumieniu ze swoimi partnerami międzynarodowymi. Na szczycie w Waszyngtonie 15 listopada 2008 r. zorganizowanym z jej inicjatywy opracowano ambitny program prac mających na celu skoordynowane ożywienie gospodarki światowej, skuteczniejszą regulację rynków finansowych, wzmocnienie ładu globalnego i odrzucenie protekcjonizmu. Program ten powinien być realizowany zgodnie z ustalonym harmonogramem. Rada jest proszona o organizację przygotowań tych prac wraz z Komisją i o sporządzenie sprawozdania z postępów tych prac na posiedzenie Rady Europejskiej wiosną 2009 roku w perspektywie następnego szczytu, który odbędzie się 2 kwietnia 2009 r. w Londynie.
6. Europa określiła w sposób skoordynowany środki nadzwyczajne niezbędne dla przywrócenia sprawnego funkcjonowania systemu finansowego i zaufania podmiotów gospodarczych. Rada Europejska podkreśla, że państwa członkowskie muszą mieć możliwość bezzwłocznego ukończenia prac nad tymi środkami. Wzywa do ich pełnego i szybkiego wdrożenia z udziałem wszystkich zainteresowanych stron, w ramach wytyczonych przez Radę 2 grudnia 2008 r. Rada Europejska zachęca banki i instytucje finansowe do pełnego wykorzystania instrumentów oddanych do ich dyspozycji, w celu podtrzymania i wspierania kredytowania gospodarki, jak i do umożliwienia pożyczkobiorcom skorzystania z obniżek podstawowych stóp procentowych. Z tego względu należy zadbać o to, by środki podejmowane we wspólnych ramach, zwłaszcza mechanizmy gwarancji, były rzeczywiście stosowane w sposób, który przyczyni się do obniżenia kosztów finansowania ponoszonych przez instytucje finansowe, z korzyścią dla przedsiębiorstw i gospodarstw domowych.

7. Rynki finansowe są wciąż osłabione. Musimy być nadal czujni i dalej wprowadzać na zasadzie priorytetu środki służące wzmocnieniu stabilności sektora finansowego, nadzoru nad nim i zwiększeniu jego przejrzystości, zwłaszcza środki przewidziane w programie pracy Rady ECOFIN. W tym kontekście Rada Europejska chciałaby, aby negocjacje z Parlamentem Europejskim doprowadziły do szybkiego przyjęcia decyzji prawodawczych, które były przedmiotem podejścia ogólnego Rady¹. Wzywa także do szybkiego podjęcia decyzji w sprawie innych określonych kwestii priorytetowych, w szczególności w sprawie agencji ratingowych, nadzoru finansowego i standardów rachunkowości.
8. Obecnie kryzys finansowy wpływa na gospodarkę. Strefie euro, a nawet całej Unii, grozi recesja. W tych wyjątkowych okolicznościach Europa będzie działać w sposób jednolity, silny, szybki i zdecydowany, aby uniknąć spirali recesji i wesprzeć działalność gospodarczą i zatrudnienie. Skorzysta ze wszystkich instrumentów, którymi dysponuje, i będzie działać w sposób skoordynowany, tak aby zmaksymalizować efekty środków podejmowanych przez Unię i przez każde państwo członkowskie. W tym kontekście kluczową rolę mają również do odegrania polityki państw członkowskich w zakresie ochrony społecznej i włączenia społecznego.
9. Rada Europejska wyraża zgodę na europejski plan naprawy gospodarczej opisany poniżej. Plan ten będzie stanowić spójne ramy działań, które mają być podjęte na szczeblu Unii, jak i środków, o których decydują poszczególne państwa członkowskie w zależności od sytuacji w każdym z nich. Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. plan ten wiąże się z nakładami odpowiadającymi łącznie około 1,5% PKB Unii Europejskiej. Przewiduje on również podjęcie działań priorytetowych mających na celu przyspieszenie dostosowania naszych gospodarek do obecnych wyzwań.
10. W tym kontekście Europejski Bank Centralny i pozostałe banki centralne znacznie obniżyły swoje stopy procentowe; tym samym wspierają nieinflacyjny wzrost i przyczyniają się do stabilności finansowej.

¹ Projekty dyrektyw w sprawie wymogów dotyczących funduszy własnych banków, w sprawie wypłacalności zakładów ubezpieczeniowych, w sprawie przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe i w sprawie systemów gwarancji depozytów.

11. W zakresie działań Unii Europejskiej Rada Europejska popiera w szczególności:

- zwiększenie kwoty, jaką Europejski Bank Inwestycyjny przeznacza na interwencje – 30 mld EUR w okresie 2009–2010 – zwłaszcza na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw, energii ze źródeł odnawialnych i ekologicznego transportu, w szczególności na rzecz sektora motoryzacyjnego, a także utworzenie europejskiego funduszu na rzecz energii, zmian klimatycznych i infrastruktury 2020 („fundusz Marguerite”) we współpracy z krajowymi inwestorami instytucjonalnymi;
- uproszczenie procedur i przyspieszenie realizacji programów finansowanych przez Fundusz Spójności, fundusze strukturalne lub Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich w celu wzmocnienia inwestycji infrastrukturalnych oraz inwestycji na rzecz efektywności energetycznej;
- na podstawie wykazu konkretnych projektów, który zostanie przedstawiony przez Komisję, z uwzględnieniem odpowiedniej równowagi geograficznej, uruchomienie środków umożliwiających – w ramach budżetu wspólnotowego – zwiększenie inwestycji w tych sektorach i rozwój szerokopasmowego Internetu za pośrednictwem zachęt regulacyjnych, także w strefach o słabo rozwiniętej infrastrukturze;
- szybkie rozpoczęcie przez Europejski Fundusz Społeczny uzupełniających działań służących wsparciu zatrudnienia, zwłaszcza na rzecz ludności w najtrudniejszym położeniu, ze zwróceniem szczególnej uwagi na najmniejsze przedsiębiorstwa, poprzez zmniejszenie pozapłacowych kosztów pracy;
- mobilizację na rzecz zatrudnienia w kluczowych sektorach gospodarki europejskiej, w szczególności za pomocą europejskiego funduszu dostosowania do globalizacji, w tym dzięki udoskonaleniu i przyspieszeniu jego procedur;
- możliwość stosowania przez państwa członkowskie, które wyrażą takie życzenie, obniżonych stawek VAT w pewnych sektorach; Rada Europejska zwraca się do Rady ECOFIN o rozwiązanie tej kwestii do marca 2009 roku;

- dwuletnie zwolnienie powyżej progu *de minimis* w kwestii pomocy państwa w przypadku kwot nieprzekraczających 500 000 EUR i dostosowanie ram niezbędne do zwiększenia wsparcia dla przedsiębiorstw, w szczególności MŚP, a także pełną realizację planu działania na rzecz programu *Small Business Act* przyjętego przez Radę 1 grudnia 2008 r.
- wykorzystanie w latach 2009–2010 przyspieszonych procedur zawartych w dyrektywach w sprawie zamówień publicznych, co jest uzasadnione wyjątkowym charakterem bieżącej sytuacji gospodarczej, w celu skrócenia z 87 do 30 dni czasu trwania procedur przetargowych najczęściej stosowanych w odniesieniu do głównych projektów publicznych;
- dalsze ogólne i znaczne zmniejszenie obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw.

Rada Europejska zwraca się do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji o jak najszybsze przyjęcie niezbędnych decyzji, w tym w stosownych przypadkach dotyczących ram regulacyjnych, w pełnym poszanowaniu obecnej perspektywy finansowej i procedur zawartych w porozumieniu międzyinstytucjonalnym.

12. Ze swojej strony państwa członkowskie przedsięwzięły już pewną liczbę istotnych środków dostosowanych do ich indywidualnej sytuacji i uwzględniających zróżnicowane możliwości co do zakresu podejmowanych działań. Mając na uwadze skalę kryzysu, niezbędne są zwiększone i skoordynowane działania w ramach wspólnego podejścia w oparciu o następujące wytyczne:

- środki wsparcia popytu muszą mieć na celu wywołanie skutków natychmiastowych, być ograniczone w czasie i być ukierunkowane na sektory najbardziej dotknięte kryzysem i najważniejsze z punktu widzenia struktury gospodarki (np. sektor motoryzacyjny i budowlany);
- środki te mogą przyjąć formę – w zależności od sytuacji poszczególnych państw – wzrostu wydatków publicznych, rozsądnych redukcji obciążeń podatkowych, obniżenia składek na ubezpieczenie społeczne, szczególnych form wsparcia dla niektórych kategorii przedsiębiorstw lub pomocy bezpośredniej dla gospodarstw domowych, zwłaszcza tych, które znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji;
- będą im towarzyszyć zwiększone starania w zakresie wdrożenia reform strukturalnych przewidzianych w ramach strategii lizbońskiej. Reformy te będą się koncentrować na zwiększonym finansowaniu inwestycji i infrastruktury, poprawie konkurencyjności przedsiębiorstw, większym wsparciu dla MŚP i promocji zatrudnienia, innowacji, badań i rozwoju oraz edukacji i szkoleń.

13. Rada Europejska podkreśla, że zmieniony pakt stabilności i wzrostu pozostaje fundamentem budżetowych ram UE. Zapewnia on elastyczność umożliwiającą wdrożenie ogółu środków przewidzianych w planie naprawczym. Mając świadomość, że środki te tymczasowo pogłębią deficyty, Rada Europejska potwierdza swoje pełne zaangażowanie na rzecz zrównoważonych finansów publicznych i wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego, zgodnie z paktem i w miarę poprawy sytuacji gospodarczej powrotu do realizacji średniookresowych celów budżetowych.
14. W obecnych okolicznościach stosowanie przez Komisję zasad konkurencji również powinno odpowiadać wymogom szybkiego i elastycznego działania. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem odnosi się zwłaszcza do przyjęcia przez Komisję nowych wytycznych dla instytucji finansowych i apeluje o ich szybkie wdrożenie.
15. Rada Europejska jest przekonana, że ten ambitny plan naprawczy, zbieżny z podobnymi inicjatywami realizowanymi przez inne główne gospodarki światowe, w decydujący sposób przyczyni się do szybkiego powrotu gospodarki europejskiej na drogę wzrostu i tworzenia miejsc pracy. Począwszy od posiedzenia w marcu 2009 roku Rada Europejska będzie dokonywać oceny realizacji planu naprawy, a w razie potrzeby będzie mogła go uzupełniać lub dostosowywać.
16. Rada Europejska zachęca Radę i Komisję do podjęcia dialogu z państwami produkującymi ropę naftową i gaz w celu znalezienia środków trwałej stabilizacji cen energii.
17. Rada Europejska popiera cel polegający na tym, by w tym roku na forum Światowej Organizacji Handlu osiągnąć porozumienie w sprawie warunków, które pozwoli na zakończenie negocjacji w ramach dauhańskiej agendy rozwoju w sposób ambitny, globalny i zrównoważony.

18. Europa musi nadal inwestować w swoją przyszłość. Zależy od tego jej dobrobyt w przyszłości. Rada Europejska apeluje o uruchomienie europejskiego planu na rzecz innowacji, w połączeniu z rozwojem europejskiej przestrzeni badawczej i z refleksją na temat przyszłości strategii lizbońskiej po roku 2010, obejmującego wszystkie warunki zrównoważonego rozwoju i podstawowe technologie przyszłości (w szczególności energię, technologie informacyjne, nanotechnologie, technologie kosmiczne i związane z nimi usługi oraz nauki biologiczne).

III. Energia i zmiany klimatyczne

19. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wyniki prac prowadzonych z Parlamentem Europejskim w ramach procedury współdecyzji, które pozwoliły na osiągnięcie szerokiego porozumienia co do zasady w sprawie zasadniczej części czterech wniosków składających się na energetyczno-klimatyczny pakiet legislacyjny. Z zadowoleniem przyjmuje również fakt, że osiągnięte zostało całkowite porozumienie w sprawie wniosków legislacyjnych dotyczących emisji CO₂ pochodzącej z lekkich pojazdów samochodowych, jakości paliw oraz dyrektywy o odnawialnych źródłach energii.
20. Rada Europejska omówiła kwestie wdrożenia pakietu oraz kwestie wciąż nierozstrzygnięte. Osiągnęła porozumienie w sprawie kwestii zawartych w dokumencie 17215/08.
21. Rada Europejska wzywa Radę, aby w związku z powyższym dążyła do porozumienia z Parlamentem Europejskim, tak aby umożliwić przed końcem roku osiągnięcie porozumienia w sprawie całego pakietu w pierwszym czytaniu.

22. Pakiet ten zapewni realizację ambitnych zobowiązań w dziedzinie energii i klimatu podjętych przez Unię Europejską w marcu 2007 roku i marcu 2008 roku, w szczególności realizację celu zakładającego obniżenie emisji gazów cieplarnianych o 20% w 2020 roku. Rada Europejska potwierdza zobowiązanie Unii Europejskiej do zwiększenia skali redukcji do 30% w ramach ambitnego i kompleksowego porozumienia ogólnosiwiatowego w Kopenhadze w sprawie zmian klimatycznych, obejmującego okres po roku 2012, pod warunkiem że pozostałe kraje rozwinięte zobowiążą się do osiągnięcia porównywalnych redukcji emisji i że bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się wniosą wkład współmierny do ich obowiązków i możliwości.
23. W marcu 2010 roku Komisja przedstawi Radzie Europejskiej szczegółową analizę wyników prac konferencji kopenhaskiej, w tym w sprawie przejścia od redukcji o 20% do redukcji o 30%. Rada Europejska przystąpi na tej podstawie do oceny sytuacji, w tym wpływu na konkurencyjność europejskiego sektora przemysłowego i innych sektorów gospodarki.
24. W kontekście tego porozumienia i planu naprawy gospodarczej niezbędna jest intensyfikacja działań z myślą o poprawie efektywności energetycznej budynków i infrastruktury energetycznej, promowaniu produktów ekologicznych oraz wspieraniu starań podejmowanych przez sektor motoryzacyjny zmierzających do produkowania pojazdów bardziej przyjaznych środowisku.
25. Wysiłki Unii na rzecz powstrzymania zmian klimatycznych idą w parze ze zdecydowanymi działaniami służącymi zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego, w tym działaniami w zakresie mostów energetycznych i działaniami na rzecz przyłączenia krajów najbardziej oddalonych geograficznie i odizolowanych od europejskiej sieci. Z tego względu Rada Europejska wzywa Radę, by na podstawie wytycznych określonych w jej konkluzjach z października 2008 roku, przeprowadziła szybką analizę planu działania w sprawie bezpieczeństwa energetycznego i solidarności energetycznej, przedstawionego przez Komisję, w celu przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej w marcu 2009 roku.

IV. Wspólna polityka rolna

26. Rada Europejska podkreśla wagę porozumienia osiągniętego w Radzie w sprawie oceny funkcjonowania reformy WPR.
27. Rada Europejska wyraziła poparcie dla działań podjętych przez Irlandię w obliczu sytuacji na rynku wieprzowiny, a także dla szybko podjętych przez to państwo środków ostrożnościowych. Zwraca się do Komisji, by udzieliła wsparcia rolnikom i rzeźnikom w Irlandii, poprzez współfinansowanie środków koniecznych do usunięcia odpowiednich zwierząt i produktów z rynku.

V. Stosunki zewnętrzne oraz europejska polityka bezpieczeństwa i obrony

Europejska polityka sąsiedztwa

28. Rada Europejska zatwierdza wytyczne wynikające z posiedzenia ministerialnego, które odbyło się w Marsylii w dniach 3–4 listopada 2008 r.; wytyczne te pozwoliły doprecyzować zasady funkcjonowania Unii dla Śródziemnomorza. Apeluje, w ramach wprowadzonych w ten sposób struktur, o kontynuowanie ambitnej realizacji tej inicjatywy we wszystkich jej wymiarach.
29. Podobnie partnerstwo wschodnie spowoduje istotne wzmocnienie polityki UE wobec wschodnich partnerów objętych europejską polityką sąsiedztwa¹ w aspekcie dwustronnym i wielostronnym; uzupełniając już inne formy współpracy w sąsiedztwie Unii, takie jak synergia czarnomorska, którą będzie trzeba uwzględniać. Partnerstwo wschodnie powinno pomóc krajom partnerskim w osiągnięciu postępów w procesie reform, przyczyniając się tym samym do ich stabilności i zbliżenia z UE. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wnioski przedstawione przez Komisję w komunikacie z 3 grudnia 2008 r. i zobowiązuje Radę do ich przeanalizowania i do złożenia jej sprawozdania, tak by na posiedzeniu w marcu 2009 roku mogła zatwierdzić tę ambitną inicjatywę oraz by partnerstwo wschodnie zostało uruchomione na jednym ze szczytów z krajami partnerskimi zorganizowanych przez nadchodzącą prezydencję czeską.

¹ Armenia, Azerbejdżan, Białoruś, Gruzja, Republika Mołdowy, Ukraina.

Europejska polityka bezpieczeństwa i obrony

30. Rada Europejska chciałaby – poprzez załączone oświadczenie¹ – nadać nowy impuls europejskiej polityce bezpieczeństwa i obrony. W poszanowaniu zasad Karty Narodów Zjednoczonych i decyzji Rady Bezpieczeństwa ONZ polityka ta nadal będzie się rozwijać w pełnej komplementarności z działaniami NATO w ramach uzgodnionego partnerstwa strategicznego między UE a NATO i w poszanowaniu ich niezależności w podejmowaniu decyzji i ich procedur. W tym celu Rada Europejska podziela analizę przedstawioną w sprawozdaniu z realizacji europejskiej strategii bezpieczeństwa z 2003 roku i zatwierdza oświadczenia przyjęte przez Radę², które uzgadniają nowe cele, aby wzmocnić i zoptymalizować europejskie zdolności w najbliższych latach, i podkreślają gotowość UE do działania na rzecz międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz faktycznego zapewnienia bezpieczeństwa swoim obywatelom.
-

¹ Por. załącznik 2.

² Por. odesłania zamieszczone w załączniku 3.

Oświadczenie wyszczególniające kwestie budzące zaniepokojenie narodu irlandzkiego związane z traktatem z Lizbony, przedstawione przez premiera Irlandii

- a) Dopilnowanie, by spełnione zostały wymogi Irlandii dotyczące utrzymania jej tradycyjnej polityki neutralności;
- b) Dopilnowanie, by postanowienia traktatu z Lizbony nie wpłynęły na dalsze stosowanie przepisów konstytucji Irlandii o prawie do życia, o edukacji i o rodzinie;
- c) Dopilnowanie, by traktat z Lizbony nie skutkował wprowadzeniem jakichkolwiek zmian w odniesieniu do zakresu lub wykonywania kompetencji Unii w dziedzinie opodatkowania;
- d) Potwierdzenie, że Unia przywiązuje wielką wagę do:
 - postępu społecznego i ochrony praw pracowniczych;
 - usług publicznych, jako niezbędnego instrumentu zapewniającego spójność społeczną i regionalną;
 - odpowiedzialności państw członkowskich za świadczenie usług edukacyjnych i zdrowotnych;
 - zasadniczej roli i szerokiego zakresu uprawnień organów krajowych, regionalnych i lokalnych w zakresie świadczenia, zlecania i organizowania usług niemających charakteru gospodarczego świadczonych w interesie ogólnym, na które nie będą miały wpływu żadne postanowienia traktatu z Lizbony, w tym postanowienia dotyczące wspólnej polityki handlowej.

Oświadczenie Rady Europejskiej

Traktat z Lizbony – środki przejściowe dotyczące prezydencji Rady Europejskiej i prezydencji Rady do Spraw Zagranicznych

Jeżeli traktat z Lizbony wejdzie w życie w momencie, gdy półroczna prezydencja Rady już się rozpocznie, Rada Europejska – chcąc uwzględnić prace przygotowawcze i zapewnić harmonijny przebieg prac – ustala następujące środki przejściowe:

- właściwe organy państwa członkowskiego sprawującego w tym czasie półroczną prezydencję Rady będą do końca danego półrocza nadal przewodniczyć wszystkim posiedzeniom Rady i Rady Europejskiej oraz posiedzeniom z udziałem państw trzecich;
- państwo członkowskie obejmujące półroczną prezydencję Rady w następnej kolejności będzie miało za zadanie podjąć w tym półroczu konkretne konieczne środki związane z organizacyjnymi i merytorycznymi aspektami sprawowania prezydencji Rady Europejskiej i Rady do Spraw Zagranicznych – zgodnie z postanowieniami traktatu. W tych kwestiach prowadzone będą ściśle konsultacje między prezydencją a (wybrany) przewodniczącym Rady Europejskiej i (mianowany) Wysokim Przedstawicielem Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

Oświadczenie Rady Europejskiej

Traktat z Lizbony – środki przejściowe dotyczące składu Parlamentu Europejskiego

Jeżeli traktat z Lizbony wejdzie w życie po wyborach do Parlamentu Europejskiego zaplanowanych na czerwiec 2009 roku, jak najszybciej przyjęte zostaną środki przejściowe – zgodnie z koniecznymi procedurami prawnymi – by do końca kadencji 2009–2014 zwiększyć – zgodnie z liczbami przedstawionymi w ramach konferencji międzyrządowej, która zatwierdziła traktat z Lizbony – liczbę posłów do Parlamentu Europejskiego z dwunastu państw członkowskich, którym przyznano taką większą liczbę. W związku z tym do końca kadencji 2009–2014 całkowita liczba posłów do Parlamentu Europejskiego wzrośnie z 736 do 754. Należy dążyć do tego, by zmiana ta weszła w życie, o ile to możliwe, w roku 2010.

Oświadczenie Rady Europejskiej

Traktat z Lizbony – mianowanie członków przyszłej Komisji

Rada Europejska postanawia, że proces mianowania członków przyszłej Komisji – a zwłaszcza jej przewodniczącego – rozpocznie się niezwłocznie po wyborach do Parlamentu Europejskiego zaplanowanych na czerwiec 2009 roku.

**OŚWIADCZENIE RADY EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE WZMOCNIENIA
EUROPEJSKIEJ POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY (EPBiO)**

1. Od dziesięciu lat Unia Europejska zapewniła sobie pozycję politycznego gracza na arenie światowej. Wzięła na siebie rosnące zobowiązania, o czym świadczą jej coraz bardziej ambitne i zróżnicowane misje cywilne i wojskowe w służbie skutecznego multilateralizmu i pokoju.
2. Działania Unii nadal opierają się na wspólnej analizie zagrożeń i ryzyka, które mają wpływ na wspólne interesy Europejczyków. W związku z tym Rada Europejska przychyliła się do analizy przedstawionej przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, we współpracy z Komisją, w dokumencie, w którym dokonano ponownego przeglądu realizacji strategii bezpieczeństwa z 2003 roku, w celu jej usprawnienia i uzupełnienia o nowe elementy. Dokument ten pokazuje, że zagrożenia rozpoznane w 2003 roku są wciąż aktualne, a ponadto pojawiły się nowe rodzaje ryzyka, które mogą zagrozić bezpośrednio lub pośrednio bezpieczeństwu UE i którym musi ona stawić czoła w wymiarze globalnym.

3. By zmierzyć się z tymi wyzwaniami, Rada Europejska zamierza uzupełnić niedobory środków, którymi dysponuje Europa, zwiększając stopniowo jej zdolności cywilne i wojskowe. Wysiłek ten jest jednocześnie warunkiem, którego spełnienie ma pozwolić Europejczykom w wiarygodny i skuteczny sposób wywiązać się z ich obowiązków w ramach odnowionego partnerstwa transatlantyckiego; Rada Europejska potwierdza swoje zaangażowanie w to partnerstwo. Z tego względu przyłącza się do oświadczenia w sprawie zdolności przyjętego przez Radę, w którym ustanowiono konkretne i wymierne cele, tak by w najbliższych latach UE była w stanie prowadzić jednocześnie poza swoim terytorium szereg operacji cywilnych i wojskowych o różnej skali zgodnie z najbardziej prawdopodobnymi scenariuszami¹.
4. Taki odnowiony cel wymaga zaangażowania w rozwój zdolności, z naciskiem na potencjał działania, elastyczność i interoperacyjność. Do jego realizacji konieczne są, na zasadzie dobrowolności, innowacyjne działania w zakresie specjalizacji, łączenia zasobów oraz wspólnego prowadzenia dużych projektów dotyczących sprzętu, przede wszystkim w zakresie planowania, zarządzania kryzysowego, przestrzeni kosmicznej i bezpieczeństwa morskiego. Z tego względu oświadczenie w sprawie zdolności opisuje wiele konkretnych projektów w kluczowych sektorach. Rada Europejska wyraża determinację we wspieraniu tych wysiłków w dłuższym okresie i apeluje do państw członkowskich o przełożenie tych zobowiązań na krajowe wymogi w zakresie sprzętu.

¹ W najbliższych latach Europa będzie musiała być przygotowana do tego, by – zgodnie z ustalonym założeniem, zakładającym m.in. rozmieszczenie 60 000 osób w ciągu 60 dni w przypadku poważniejszej operacji – w ramach różnorodnych operacji przewidzianych w celu podstawowym 2010 i w cywilnym celu podstawowym 2010 zaplanować i przeprowadzić jednocześnie:

- dwie ważne operacje na rzecz stabilizacji i odbudowy, angażujące odpowiednią liczbę personelu cywilnego wspieranego przez nie więcej niż 10 000 osób w okresie co najmniej dwóch lat;
- dwie operacje szybkiego reagowania o ograniczonym czasie trwania, z wykorzystaniem w szczególności grup bojowych UE;
- operację pilnej ewakuacji obywateli europejskich (w mniej niż 10 dni), z uwzględnieniem podstawowej roli, jaką każde państwo odgrywa w odniesieniu do swoich obywateli, i z wykorzystaniem koncepcji państwa przewodniego w kwestiach konsularnych;
- misję obserwacyjną/związaną z zakazem żeglugi lub zakazem lotów;
- cywilno-wojskową operację pomocy humanitarnej trwającą do 90 dni;
- kilkanaście cywilnych misji EPBiO (np. misji policyjnych, misji w zakresie praworządności, administracji cywilnej, ochrony ludności, reformy sektora bezpieczeństwa lub misji obserwacyjnych) o różnym charakterze – także w sytuacji, w której konieczne jest szybkie reagowanie – w tym jedną większą misję (liczącą do 3000 ekspertów), która mogłaby trwać kilka lat.

Prowadząc te operacje i misje Unia Europejska wykorzystuje, w odpowiedni sposób i zgodnie z własnymi procedurami, środki i zdolności państw członkowskich, Unii Europejskiej, a w stosownym przypadku w ramach swoich operacji wojskowych – środki i zdolności NATO.

5. Strategiczną i gospodarczą koniecznością jest restrukturyzacja przemysłowego i technologicznego zaplecza europejskiej obronności, w szczególności w oparciu o europejskie centra doskonałości, tak by zapewnić jej trwałość i konkurencyjność; unikając przy tym powielania wysiłków. Restrukturyzacja ta wymaga wzmocnienia mechanizmów ładu korporacyjnego, większego wysiłku w dziedzinie badań i technologii, a także zdynamizowania europejskiego rynku uzbrojenia. Z tego względu Rada Europejska wzywa do szybkiego zakończenia prac nad dyrektywą w sprawie wewnątrzwspólnotowego transferu sprzętu obronnego i dyrektywą w sprawie zamówień publicznych w dziedzinie obronności.

Rada Europejska popiera również decyzję o rozpoczęciu realizacji inicjatywy, inspirowanej programem Erasmus, która ma ułatwić wymianę młodych oficerów w Europie.

6. Rada Europejska wspiera działania Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela, które mają doprowadzić do utworzenia nowej jednolitej cywilno-wojskowej struktury strategicznego planowania operacji i misji EPBiO.
7. Rada Europejska zaznacza, że Unia jest zdecydowana nadal wspierać Organizację Narodów Zjednoczonych oraz wysiłki regionalnych organizacji bezpieczeństwa, w tym Unii Afrykańskiej, na rzecz promowania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Potwierdza również cel zakładający wzmocnienie strategicznego partnerstwa między UE a NATO, tak by było ono zdolne stawić czoła aktualnym potrzebom, w duchu wzajemnego wzmacniania i poszanowania autonomii decyzyjnej. Z tego względu popiera utworzenie nieformalnej grupy wysokiego szczebla UE–NATO, by w sposób pragmatyczny usprawnić współpracę między obiema organizacjami w terenie. Przypomina, że istnieje konieczność pełnego wykorzystania uzgodnionych ram współpracy, które umożliwiają włączenie do EPBiO europejskich sojuszników UE niebędących jej członkami, z poszanowaniem procedur unijnych.

8. Ponadto Rada Europejska zatwierdza oświadczenie w sprawie bezpieczeństwa międzynarodowego przyjęte przez Radę, w którym zdecydowano o konkretnych działaniach mających pomóc UE odgrywać aktywniejszą rolę w zwalczaniu terroryzmu, rozprzestrzeniania broni masowego rażenia, przestępczości zorganizowanej i ataków cybernetycznych. Zwraca się do Rady i państw członkowskich, by dzięki zastosowaniu właściwych polityk i instrumentów zapewniły jego konkretną realizację.
-

Oświadczenie Rady Europejskiej w sprawie Bliskiego Wschodu

Bliskowschodni proces pokojowy pozostanie jednym z głównych priorytetów Unii Europejskiej w roku 2009. Sprawiedliwy, trwały i ogólny pokój jest pilnie potrzebny. UE dołoży wszelkich starań – tak praktycznie, jak i politycznie – aby kontynuować proces pokojowy w przyszłym roku w ścisłej współpracy ze swoimi międzynarodowymi partnerami, w szczególności z kwartetem, tak aby wypracować rozwiązanie konfliktu izraelsko-palestyńskiego w oparciu o pokojowe i bezpieczne współistnienie dwóch państw. UE będzie również wspierać rozmowy Izraela z Syrią i, o ile będzie to możliwe, z Libanem. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wysiłki zmierzające do ożywienia arabskiej inicjatywy pokojowej (w tym pismo arabskich ministrów spraw zagranicznych do prezydenta-elekta Baracka Obamy) jako element kompleksowego rozwiązania pokojowego między Izraelem a resztą regionu. Apelujemy do nowego rządu Stanów Zjednoczonych o przyłączenie się do naszych działań, by uczynić bliskowschodni proces pokojowy pilnym i głównym priorytetem.

Oświadczenie Rady Europejskiej w sprawie Zimbabwe

Rada Europejska wyraziła poważne zaniepokojenie pogorszeniem się sytuacji humanitarnej w Zimbabwe. Wezwała do natychmiastowego uwolnienia osób zatrzymanych bez prawa kontaktu, takich jak obrońcy praw człowieka Jestina Mukoko. Wezwała do bezzwłocznego umożliwienia świadczenia pomocy humanitarnej, w szczególności w związku z rozprzestrzenianiem się epidemii cholery.

Bardziej niż kiedykolwiek wcześniej požądane jest, by wszystkie legalne partie polityczne szybko wypracowały rozwiązanie sytuacji odzwierciedlające wyniki wyborów, które odbyły się w tym roku.

Oświadczenie Rady Europejskiej w sprawie sportu

Rada Europejska uznaje znaczenie wartości związanych ze sportem, bardzo istotnych dla społeczeństwa europejskiego.

Podkreśla konieczność uwzględnienia specyficznego charakteru sportu, a nie tylko jego wymiaru gospodarczego.

Rada wyraża zadowolenie z rozpoczęcia konstruktywnego dialogu prowadzonego w ramach pierwszego europejskiego forum w sprawie sportu zorganizowanego przez Komisję Europejską.

Rada wzywa do pogłębienia dialogu z Międzynarodowym Komitetem Olimpijskim i przedstawicielami świata sportu, w szczególności w kwestii równoległego kształcenia sportowego i ogólnego młodzieży.

Wykaz dokumentów referencyjnych przedstawionych Radzie Europejskiej

- sprawozdanie Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela na temat wdrażania europejskiej strategii bezpieczeństwa (dok. 17104/08);
- oświadczenie Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie wzmocnienia zdolności europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony (dok. 16840/08);
- oświadczenie Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie umocnienia bezpieczeństwa międzynarodowego (dok. 16751/08);
- konkluzje Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie integracji Romów (dok. 15976/1/08 REV 1);
- konkluzje Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej (dok. 16503/1/08 REV 1);
- konkluzje Rady z 8 grudnia 2008 r. w sprawie rozszerzenia (dok. 16981/08);
- oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z 22 października 2008 r. w sprawie partnerskiego procesu komunikacji poświęconej Europie (dok. 13712/08).
